

НАРЕДБА № 1 от 28.03.2001 г.

за възстановяване на платен данък върху добавената стойност на чуждестранни юридически лица

Издадена от министъра на финансите, обн., ДВ, бр. 33 от 4.04.2001 г., в сила от 4.04.2001 г.

Предмет

Чл. 1. С тази наредба се определят условията и редът за възстановяване на платения данък върху добавената стойност на чуждестранни юридически лица, наричани по-долу "лица", регистрирани по този данък в страни, които възстановяват данък върху добавената стойност на български юридически лица за ползвани от тях услуги на територията на страната.

Обхват по отношение на лицата

Чл. 2. "Чуждестранно юридическо лице" по смисъла на тази наредба е данъчнозадължено лице по смисъла на чл. 3 от Закона за данък върху добавената стойност, за което са изпълнени едновременно следните условия за календарната година, през която е възникнало правото на възстановяване:

1. лицето няма на територията на страната обект по смисъла на чл. 20, т. 4 от Закона за данък върху добавената стойност;
2. лицето не е извършило доставки с място на изпълнение на територията на страната (Република България), с изключение на доставки на:
 - а) услуги, посочени в чл. 22, ал. 1, т. 5 от Закона за данък върху добавената стойност;
 - б) транспортни услуги и услуги, пряко свързани с международен транспорт, посочени в чл. 16 и 17 от Закона за данък върху добавената стойност;
3. лицето е регистрирано за целите на данък върху добавената стойност или подобен данък в страната, в която се намира седалището му или адресът на управление;
4. страната, в която се намира седалището или адресът на управление или адресът на ефективно управление на лицето, е посочена в списъка на страните, които възстановяват данък на местни лица, утвърден от министъра на финансите и министъра на външните работи.

Доставки и ограничения

Чл. 3. (1) Лицето по чл. 2 има право да му бъде възстановен начисленият данък върху добавената стойност за получени от него доставки на:

1. услуги, свързани с участие в конференции, семинари, конгреси, симпозиуми и др. подобни;
2. услуги, свързани с участие в изложби, панаири и др. подобни;
3. транспортни услуги.

(2) Лицето има право да му бъде възстановен данъкът, когато са изпълнени по съответен начин условията, при наличието на които лицата, регистрирани по Закона за данък върху добавената стойност, се ползват от правото на данъчен кредит.

(3) Възстановяване на данък на лицето се допуска, ако общата стойност на данъка, за който е възникнало правото на възстановяване на данъка по

тази наредба през календарната година, е над 500 лв.

Упражняване на правото

Чл. 4. (1) Правото на възстановяване на данък върху добавената стойност възниква от датата на издаването на данъчната фактура или данъчното дебитно известие и се упражнява чрез упълномощен от лицето агент, който представя пред компетентния данъчен орган:

1. искане за възстановяване на данък върху добавената стойност от чуждестранно лице;
2. декларация за наличието на обстоятелствата по чл. 2, ал. 1;
3. удостоверение, издадено от компетентните данъчни власти от страната, в която се намира седалището или адресът на управление или адресът на ефективно управление на лицето, и легализиран превод на това удостоверение на български език, доказващо, че лицето е регистрирано по данък върху добавената стойност или подобен данък за календарната година, за която е възникнало правото на възстановяване по тази наредба;
4. оригинали на данъчните документи за получените доставки, за които се иска възстановяване на данък върху добавената стойност;
5. писмено пълномощно по чл. 6.

(2) Лицето може да упражни правото си на възстановяване на данъка върху добавената стойност по тази наредба от 1 януари до 30 юни на годината, следваща календарната година, през която е възникнало правото на възстановяване на данъка.

(3) Правото на възстановяване на данък върху добавената стойност се погасява, ако искането по ал. 1 не е представено пред компетентния данъчен орган в срока по ал. 2.

(4) (В сила от 1.01.2002 г.) Независимо от разпоредбата на ал. 2, ако общата стойност на данъка, за който е възникнало правото на възстановяване на данъка по тази наредба, надхвърли 1000 лв. през годината, лицето може да упражнява правото на възстановяване на данък по тази наредба на тримесечна основа през всеки месец, следващ тримесечието, през което сумата надхвърли този лимит.

Искане

Чл. 5. Искането за възстановяване на платен данък върху добавената стойност от лицето се попълва на български език по образец съгласно приложението, като информацията по наименованието и адресът на лицето се попълват и на английски език.

Представителство

Чл. 6. (1) Данъкът се възстановява на чуждестранното лице чрез упълномощено от него местно лице, регистрирано по реда на чл. 9, наричано "агент".

(2) Упълномощаването по ал. 1 се извършва писмено за всяко искане.

(3) Агентът по ал. 1 има всички права на чуждестранното лице по тази наредба, включително може да обжалва по законоустановения ред всички актове и действия на данъчната администрация във връзка с възстановяването на данъка върху добавената стойност по реда на тази наредба.

Възстановяване

Чл. 7. (1) Компетентният данъчен орган възстановява данъка с

данъчен акт въз основа на представените документи, след като се увери, че са налице всички условия на Закона за данък върху добавената стойност, правилника за неговото прилагане и тази наредба, относно правото на възстановяване на данъка върху добавената стойност.

(2) Данъкът върху добавената стойност се възстановява от компетентния данъчен орган в пълен размер, в български левове, по банкова сметка в местна банка, посочена в искането за възстановяване на данъка, в срок до 6 месеца от постъпването на искането за възстановяване. Данък, подлежащ на възстановяване, невъзстановен без основание в този срок, се възстановява заедно със законната лихва за закъснението.

(3) Компетентният данъчен орган води регистър на данъчните документи, по които данъкът е възстановен.

(4) След като е възстановил данъка върху добавената стойност, компетентният данъчен орган прави негодни за повторна употреба представените документи чрез щамповане върху тях на текста "ДДС изплатен" и ги връща на агента на лицето.

(5) Неправомерно възстановен данък подлежи на връщане от лицето и/или от неговия агент със законната лихва. Лицето и неговият агент са солидарно отговорни за размера на неправомерно възстановения данък и дължимите лихви.

Допълнителна информация

Чл. 8. Компетентният данъчен орган може да изиска допълнителна информация от лицето и/или неговия агент във връзка с получените доставки и предназначението им, както и да определи срок за представяне на тази информация.

Агенти

Чл. 9. (1) Право да се регистрира като агент за представителство на чуждестранно юридическо лице по тази наредба има местно лице търговец, което:

1. е регистрирано по Закона за данък върху добавената стойност;
2. съществува минимум от 2 години;
3. има за последните 2 календарни години преди текущата облагаема печалба по смисъла на чл. 21 от Закона за корпоративното подоходно облагане, съответно данъчна основа по смисъла на чл. 21, ал. 1 от Закона за облагането на доходите на физическите лица, над 200 хил. лв.;
4. разполага с най-малко 750 хил. лв. в дълготрайни финансови активи по смисъла на Закона за счетоводството и/или парични средства;
5. не е в производство по обявяване в несъстоятелност или в ликвидация;
6. няма влязло в сила наказателно постановление за нарушение на данъчното, счетоводното, митническото или валутното законодателство на стойност над 5000 лв. за последните 2 години;
7. няма изискуеми и ликвидни публични вземания над 5000 лв.;
8. се представлява от лица, които:
 - а) не са осъждани за престъпление от общ характер;
 - б) не са били членове на управителен или контролен орган или неограничено отговорни съдружници в дружество, прекратено поради

несъстоятелност, ако са останали неудовлетворени кредитори.

(2) Лицето, отговарящо на условията по ал. 1, подава до компетентния данъчен орган писмено заявление за регистрация. Към заявлението се прилагат документи, удостоверяващи наличието на условията по ал. 1, т. 2, 4, 5 и 6, и декларация за обстоятелствата по ал. 1, т. 1, 3, 7 и 8.

(3) Регистрацията се извършва чрез връчване на удостоверение за регистрация в 14-дневен срок от подаване на писменото заявление. За дата на регистрация се приема датата на връчване на удостоверението.

(4) Регистрираният по ал. 1, освен задълженията по другите нормативни актове и по тази наредба, следва и да:

1. отговаря на изискванията по ал. 1 към 16 май всяка година;
2. води регистър на получени, изпратени документи и сключени договори във връзка с дейността си по тази наредба; регистърът съдържа:
 - а) данните от получените документи;
 - б) направени откази за възстановяване на данък върху добавената стойност по чл. 1 и причини за отказа;
 - в) дата на възстановяване на данъка и неговия размер;
3. съхранява информацията и документите, получени във връзка с извършване на дейността по тази наредба, най-малко 5 години от изтичане на годината, за която се отнасят;
4. постави на видно място в обектите, в които осъществява дейността си по тази наредба, информация за общите условия, реда и начина за възстановяването на данъка.

(5) Регистрацията се прекратява по инициатива на лицето с писмено заявление, ако лицето:

1. се откаже доброволно;
2. не отговаря на условията по ал. 1 към 16 май на календарната година.

(6) Регистрацията се прекратява служебно от компетентния данъчен орган с данъчен акт, когато той констатира, че лицето:

1. не отговаря на условията по ал. 1 към 16 май на календарната година;
2. не изпълнява задълженията си по тази наредба.

(7) Регистрацията се приема за прекратена на датата на:

1. подаване на писменото заявление - в случаите по ал. 5;
2. връчване на данъчния акт - в случаите по ал. 6.

Приложим закон

Чл. 10. По отношение актовете и действията на данъчните органи се прилагат разпоредбите на Данъчно-процесуалния кодекс.

ДОПЪЛНИТЕЛНА РАЗПОРЕДБА

§ 1. "Компетентен данъчен орган" по смисъла на тази наредба е териториалната данъчна дирекция по място на данъчна регистрация на агента.

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

§ 2. Възстановяването на данък върху добавената стойност на чуждестранни юридически лица при условията и по реда на тази наредба се извършва за доставки, за които данъчното събитие е възникнало и е издадена данъчна фактура след 1 януари 2000 г.

§ 3. Тази наредба се издава на основание чл. 80, ал. 3 от Закона за данък върху добавената стойност и § 11, ал. 1, т. 2 от преходните и заключителните разпоредби на Закона за данък върху добавената стойност.

§ 4. Тази наредба влиза в сила от деня на обнародването ѝ в "Държавен вестник", с изключение на чл. 4, ал. 4, която влиза в сила от 1 януари 2002 г.